

בש"פ 957/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 957/23

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
בת"פ 15049-08-21 מיום 02.02.2023 שניתנה על
ידי כבוד השופט א' נחלון

תאריך הישיבה:

י"ד בשבט התשפ"ג (05.02.2023)

בשם המבקש:

עו"ד ארז בר צבי

בשם המשיבה:

עו"ד נגה בן סידי

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט א' נחלון) בת"פ 15049-08-21 מיום 02.02.2023. בגדרה, התקבלה בחלקה בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של העורר, כך שנקבעו לעורר חלונות התאוררות מוגבלים; וכן עוכב ביצוע ההחלטה עד ליום 06.02.2023 - על מנת לאפשר למשיבה לערוך.

תמצית עובדות כתב האישום והרקע לערר

1. ביום 21.11.2021 הורשע העורר, על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון - בעבירות של סיוע לפציעה בנסיבות מחמירות ואי-ציות לרמזור אדום. בעקבות המלצת שירות המבחן, נדחה מעת לעת מועד הטיעונים לעונש בעניינו של העורר, וכעת אלה אמורים להישמע לפני בית המשפט המחוזי ביום 22.05.2023. במועד הכרעת הדין, העורר היה מצוי במעצר בית, בבית אמו, בפיקוח אלקטרוני.

עמוד 1

2. ביום 21.11.21, לאחר מתן הכרעת הדין - קיבל בית משפט קמא את בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה בנוגע לתנאי מעצרו, ושחררו ממעצר בפיקוח אלקטרוני. תחת זאת, הורה בית המשפט על שהותו בתנאי מעצר בית בפיקוח, תוך קביעת חלונות התאווירות של מספר שעות בכל יום, בהם יוכל העורר לצאת. בהמשך, הורחבו שעות היציאה, ואף הותר לעורר לצאת לצרכי עבודה בפיקוח המעסיק. ביום 21.07.2022, בעקבות עתירת המשיבה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של העורר, בשל הפרה של תנאי מעצרו, הורה בית משפט קמא על השבת העורר לתנאי מעצר בית מלא; על חילוט חלק מן הסכום אותו הפקיד העורר, וחלק מסכום ההתחייבות העצמית של העורר; וכן על השלמת הערובות, בגובה הסכומים שחולטו. העורר לא הפקיד מחדש את הסכום שחולט, וביום 23.01.2023, הפחית בית משפט קמא את הסכום הנדרש לסך של 3,000 ש"ח, וסך זה הופקד.
3. העורר הגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו, תוך עתירה להגביל את מעצר הבית לשעות הלילה בלבד, והמשיבה התנגדה לבקשה זו. בהחלטתו מיום 02.02.2023, עמד בית משפט קמא על כך שהעורר עוד מצוי בראשיתו של הליך טיפולי, וכי בשים לב לאיזון בין שיקולי חירות העורר לבין "עוצמת העילות להגבלת חירות הנאשם מעיקרא נוכח מכלול המעשים שנקבע כי ביצע" - הרי שלא ניתן להקל בתנאי שחרורו במידה שהתבקשה. לצד זאת, נקבע כי יש לאפשר לעורר לצאת במסגרת חלונות התאווירות בפיקוח, יומיים בשבוע, בין השעות 16:00 ל-19:00. עוד נקבע, כי החלטה זו תכנס לתוקף ביום 06.02.2023, על מנת לאפשר למשיבה לערוך עליה.
4. העורר לא השלים עם החלטה זו, ומכאן הערר שלפניי.
5. לטענת העורר, שגה בית משפט קמא בכך שדחה את הבקשה לעיון חוזר ברובה - וזאת, לאור הימשכות ההליכים, התנהלותו של העורר בחצי השנה האחרונה וההליך הטיפולי שהעורר עובר. זאת ועוד, לשיטת העורר, שגה בית משפט קמא בכך שהורה על עיכוב ביצוע החלטתו, בניגוד לסעיף 55(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, לפיו הסמכות לעכב ביצוע החלטה נתונה רק מקום בו מדובר במי שהיה עצור בעת ההחלטה - כאשר בעניינו, מעצר בית בתנאים מגבילים לא ייחשב כמעצר.
6. נוכח החלטת בית משפט קמא בדבר עיכוב ביצוע ההחלטה - על מנת לאפשר למשיבה להגיש ערר מטעמה, בהחלטתי מיום 03.02.2023, הוריתי למשיבה להודיע תוך מספר שעות, האם בכוונתה להגיש ערר על החלטתו של בית משפט קמא - וזו הודיעה כי אין בכוונתה לעשות כן.
7. ודוק, חרף העובדה שמדובר בערר שהוגש ביום חמישי בערב, מצאתי לנכון להיעתר לבקשת הסניגור, ולקבוע דיון מיידי ליום ראשון, ה-05.02.2023 - זאת, בשים לב לעובדה שהערר נסוב גם על החלטת בית משפט קמא שעייב את ביצוע החלטתו בדבר פתיחת חלונות התאווירות לעורר. כאמור, המשיבה הודיעה כבר ביום שישי כי אין בכוונתה להגיש ערר, ואולם חרף העובדה שהנימוק העיקרי לקביעת מועד דחוף כבר לא היה רלבנטי, הותרתי את הדיון במועדו הקבוע - יום 05.02.2023, שעה 12:00.
- ואולם, בשעה 12:00 נאלצתי לעזוב את אולם בית המשפט משהסניגור והעורר עצמו לא התייצבו לדיון. הסניגור, הואיל אחר זמן מה להודיע כי הוא מתעכב - ולפנים משורת הדין נעתרתי לבקשתו לדחיית הדיון בחצי שעה, אז הגיע הסניגור. העורר מצידו, כמעט שעה ורבע לאחר מועד הדיון הקבוע, עדיין לא טרח להתייצב או להודיע דבר בנדון. חרף כל המחדלים האמורים, ועל אף כי די היה בכך כדי שלא להידרש לשמיעת טענות העורר - לאחר חלוף שעה ורבע, ועם הגעתו של העורר לאולם בית המשפט, שמעתי את טענות הצדדים.
8. אשר לעתירת העורר להקלה נוספת בתנאי מעצרו - חרף כל האמור לעיל, לפנים משורת הדין, ובשים לב לגילו הצעיר של העורר, מצאתי להיעתר לערר במובן זה שחלונות ההתאווירות יורחבו באופן הבא: ארבעה ימים בשבוע, בימים שני עד חמישי, ובאותן השעות והתנאים שנקבעו על-ידי בית משפט קמא. הטעם העיקרי להיעתרותי לכך,

נעוץ בכך שהדיון בעניינו של העורר נדחה לפרקי זמן משמעותיים, לבקשת שירות המבחן, וזאת בשל העובדה שהעורר המתין לפתיחת הקבוצה הטיפולית בה הוא משולב כעת; ובתוך כך, מגלה העורר שיתוף פעולה והתקדמות מסוימת בהליך טיפולי זה.

9. אשר לטענת בא-כוח העורר בדבר סמכות בית המשפט לעכב ביצוע של החלטה בדבר הקלה בתנאי מעצר של נאשם, משעה שהמשיבה הודיעה כי אין בכוונתה להגיש ערר – הרי שסוגיה זו הפכה תיאורטית לחלוטין ואינה דורשת מענה. יחד עם זאת, כפי שהבהרתי בפני בא כוח העורר במסגרת הדיון, הרי שאין לי אלא להפנותו לסעיף 3 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, שיש בו כדי ליתן מענה לסוגיה זו.

10. סוף דבר: הערר מתקבל במובן זה שחלונות ההתאווררות של העורר יורחבו לארבעה ימים בשבוע, בין הימים שני עד חמישי; בשעות ובתנאים כפי שנקבעו על-ידי בית משפט קמא.

ניתנה היום, ט"ו בשבט התשפ"ג (6.2.2023).

ש ו פ ט